

GRIPAS

Kartą šalia apleisto miško, sąvartyne gyveno Nelaimė ir Pavojus. Jų vargana trobelė stovėjo tarp surūdijusių mašinų, sulaužytų žaislų, sudaužytų stiklų ir šukių.

– Ar gali būti kur nors malonesnė ir gražesnė vietelė? – žavėjosi Nelaimė ir Pavojus.

Dienų dienas Nelaimė tūnojo fotelyje ir mezgė blogų darbų šaliką. O jos bičiulis Pavojus, įsikandęs pypkutę, rūkė sukeltų bėdų tabaką. Abu buvo sotūs ir laimingi.

Kaskart pažvelgę pro savo žiūronus ir pamatę sukeltą vaikams skausmą, tėvų ašaras ir aimanas, jie džiūgaudami šokdavo beširdžių polką. Ko negalėjo pakęsti? Tai mašinytės su raudonu kryželiu, vardu Pirmoji Pagalba, kuri it raketa atskriedavo ištikus nelaimei.

– Ach, tie žmonės baltais chalatais, jie ir vėl išgelbėjo vaikiūkštį! – tarė nepatenkinta Nelaimė ir paragino Pavojų pasitrankyti po miestą – gal kokia juoda mintis šaus į galvą.

– Girdi, radijas pranešė: mieste siautėja mūsų draugužis Gripas – čiuožiam, kartu pasiausim!

„Viens du – visad mes kartu!“ – darniai sušuko Pavojus su Nelaime ir... atsidūrė mieste. Vienam ledo varveklį ant galvos užmetė, kitą į pusnį pargriovė, trečiam roges sulaužė. Įšoko į troleibusą. Čia aplink žmonėms čiaudint, kosint prie jų Gripas ir prilipo – į svečius pas Nelaimę ir Pavojų įsiprašė.

– Klausyk, bičiuli, – pagarbiam tarė Pavojus, – kaip tu patenki pas tuos vaikus?

– Turiu daug pagalbininkų virusėlių-gripiūkščių, – ėmė aiškinti Gripas. – Čiaudint, kosint ar šiaip artimai bendraujant, jie tik strykt iš vieno žmogaus į kitą, ir baigta... Dabar žiema, o vaikai mėgsta bėgioti be kepurų, šalikų, pirštinių, laižo sniegą, ledo varveklus, sušąla. Mes, ligos, tik ir laukiam progos pro gerklę, nosį įlįsti į mažius...

– O kas tave erzina, ko tu labiausiai nemėgsti?

– Švarių rankų! – su siaubu atsakė Gripas. – Muilas ir vanduo – man nei brolis, nei sesuo!.. Žinoma, vengiu ir vaistų. Kuo jie kartesni, tuo mums, ligoms, baisiau. Įvairios tabletėlės, mikštūrėlės patenka į vaiko pilvelį ir savo kumščiais pradeda mane mušti. Retai kuri liga atsilaiko prieš vaistus. Na, o jei medicinos seselė dar švirkštu suleidžia! Aš taip imu rėkti, juk ne vaikui, o man į šoną duria...

– Na, o ką tu manai apie maistą: jis tavo draugas ar priešas? – pasidomėjo Nelaimė.

– Maistas – mano priešas, – krenkšdamas ir karščiuodamas atsakė Gripas. – Kuo vaikas ilgiau nevalgęs, negėręs, kuo labiau nusilpęs, tuo daugiau vietos man. Tik pagalvokit, tūnau sau ramiai sergančiame kūne ir staiga bumbt per galvą obuolys ar apelsinas, šliūkšt šiltas sultinys. Aš tik šliopt ant šono, o vaikas sveiksta. Negerai. Man tai nepatinka. Negaliu pakęsti ir liepžiedžių, čiobrelių, aviečių arbatos su medumi, šilto pieno, sulčių. Jos mane skandina... aš silpstu.

– O ką apie draugus manai? – pašalsavo Nelaimė. – Mes suprantame, kad tu mus myli ir gerbi, be mūsų tu būtum ne Gripas Karalius, o šiaip kokias nors nežymi Slogytė. Juk mūsų trikampis NPG nenugalimas – Nelaimė-Pavojus-Gripas – tai skamba išdidžiai!

– Taip, jūs esate mano didieji ramsčiai, bet... – atsargiai tęsė Gripas. – Geriausia mano draugė yra Temperatūra. Ji labai graži. Tiesa, be ausų, bet su ilga nosimi, ant kurios surašyti skaičiai. Na, kam moteriai ausys? Svarbu viską matyti, o ne girdėti. Kai ji aplanko vaikus, šie dega iš karščio. Tada aš, išvertęs pilvą, ramiai deginuosi... Draugauju ir su Kosuliu, Angina, panele Sloga. Retsykiais pasikviečiu įvairių Galviūkščių, Ausiūkščių, kad vaikus pakankintų...

– Šiais laikais tikriausiai labai sunku būti Gripu. Laikraščiuose skaičiau, kad įkurta Skiepų partija ėmėsi aršiai kovoti su tavo bendravardžiais, – bauginančiai priminė Pavojus.

– Skiepai – dalykas rimtas. Tai mūsų didžiausias priešas... Jei visi vaikai pasiskiepytų – mes žlugtume, išnyktume iš šio pasaulio, mūsų neliktų nei kvapo, nei čiaudulio, – su liūdesiu ėmė kalbėti Gripas.

– Tačiau aš turiu stiprų užnugarį – man talkina Jos Didenybė Baimė, kuri noriai lanko vaikus. Ji kaskart įlenda į vaikus, vos prakalbus apie Skiepus. Keistuoliai, juk duria ne jiems, o man!!! Aš taip imu rėkti, jog akimirksniu iššoku ir daugiau niekada nelankau tokio vaiko – visiems aišku – su Skiepais nepasigalynėsi...

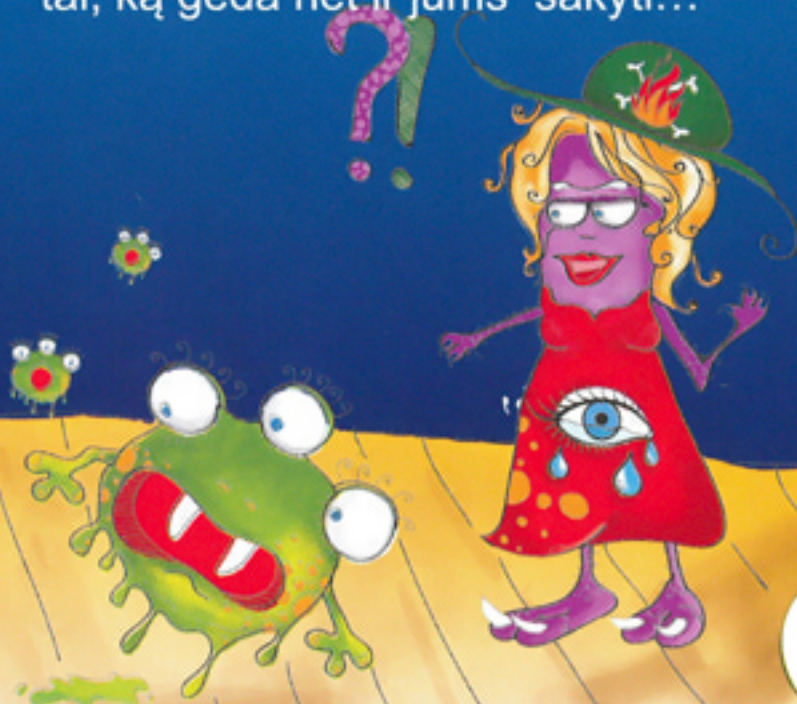

– Kaip matyt, nesi visagalis! O ko-
kią dar silpną vietą turi, vadinamąjį Achilo
kulną, kurio niekas nežino, bet mums gali
pasakyti, mes tavo partneriai – draugo
neišduosim, – traukė it žuvį iš vandens
paslaptį Nelaimė.

– Na, jei ilgai gripuojant man pri-
trūksta galių, pašaukiu į pagalbą savo
giminaičius: Plaučių uždegimą ar Bron-
chitą. Žmonės vadina: „Gripo Komplikaci-
jos“. Tada jau joks vaikis be vaistų ir rimto
gydymo nepasveiks – šildyk nešildęs
kojas... aš niekur nedingsiu.

– Tiesa, toks liūdnas likimas laukia tik silpnu... – tešė Gripas. – Štai anądien nusiziūrėjau tokį mielą padaužą, manau, įlįsiu, pagripuosiu savaitėlę menką. Ir ką jūs manote? Šis vaikėzas, pasirodo, ne iš kelmo spirtas – užsigrūdinęs. Kad ims mane šaltu dušu vanoti – aš tik strykt ir pabėgau – neištvėriau kančių. Štai tau ir Achilo kulnas, ne kulnas, o visas kūnas... O kai išbėgau į gatvę, išgirdau apie save tai, ką gėda net ir jums sakyti...

– Pasakyk ir galėsi čiuožti namo!
Antraip užkutensime negyvai! – pagrasi-
no šeimainikai.

– Gerai. Bet prižadėkite niekam
nesakyti, – maldavo Gripas.

Kai Nelaimė ištarė: „Garbės Nelai-
mės žodis“, o Pavojus pažadėjo: „Visada
pasiryžęs sukelti pavojų“, Gripas, paba-
lęs iš gėdos, padeklamavo vaikų sukurtą
eilėrašį ir, nuleidęs galvą, patyliukais
dingo iš Nelaimės ir Pavojaus namų.

**Nusikosėjęs,
Suklypęs
Šlitinėja
Gatvėj Gripas.
Bėk tolyn
Nuo tokio slaubol..
Kas vaikus nuo jo apsaugo?
Švarios rankos,
Sklepo galios,
Išvėdintas kambarys!
Kur tvarka,
Tėn Gripui striuka,
Gripas sprunka pro duris.**

PABAIGA

Vaikai, šią pasaką jūs galėsite perskaityti drauge su vyresniaisiais pasidarę mažytę knygelę.

Pirmiausia atverskite žurnalo vidurį, atsargiai atlenkite segtukus ir išimkite lapą. Ten, kur mėlyna ištisinė linja _____ kirpkite, kur punktyras _ _ _ _ lenkite. Dabar sudėliokite mažus puslapėlius iš eilės – nuo 2 iki 15 (tik nepamirškite viršelio!). Po to susekite ar susiūkite.

Štai jūs ir turite gražią knygelę!

© „Tipu Tapu“

© Dailininkė Eglė Šablevičiūtė

PASAKĖLĖ SUKURTA
VILNIAUS TERITORINĖS
LIGONIŲ KASOS
UŽSAKYMU
www.vilniaustlk.lt

